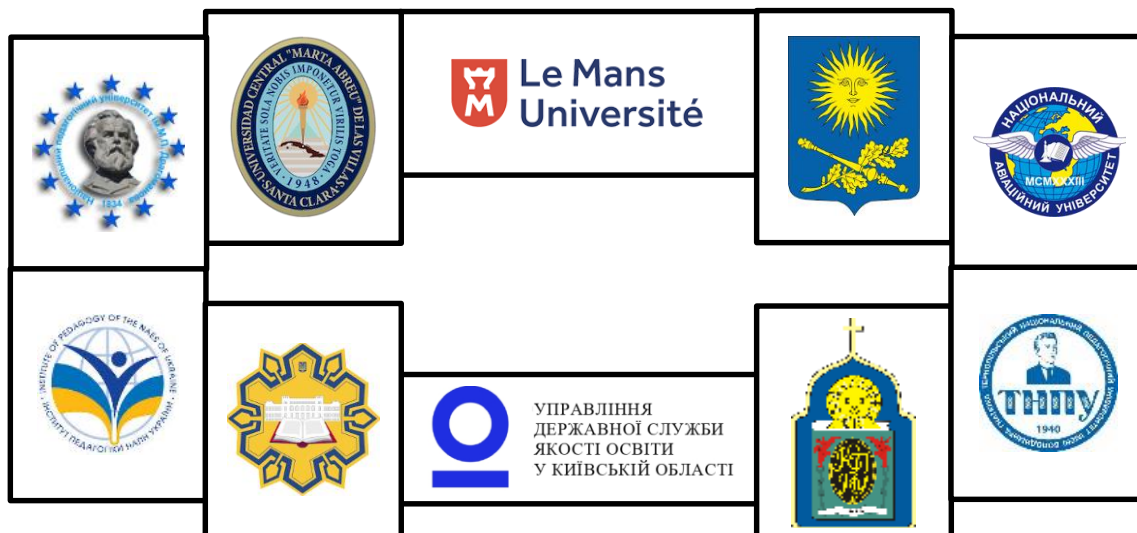

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені М. П. ДРАГОМАНОВА
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«СУЧАСНА ОСВІТА І НАУКА: ПРОБЛЕМИ,
ПЕРСПЕКТИВИ, ІННОВАЦІЇ»

– Київ-2021–

УПРАВЛІННЯ
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
ЯКОСТІ ОСВІТИ
У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

 Le Mans
Université

К 37.01 : 001 (082)

С 91

Збірник наукових праць Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасна освіта і наука: проблеми, перспективи, інновації» / Відповідальний редактор проф. Т.Ю. Дудка. – К., 2021. – 399 с.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Матеріали збірника друкуються в авторській редакції. За науковий зміст і якість поданих матеріалів відповідальність несуть учасники конференції

Саченко Людмила Специфика ролевой социализации педагогов дошкольного образования	303-306
Семенюк Дарина, Заболотний Володимир Змішане навчання в системі сучасної освіти: теоретичні аспекти	307-311
Симонець Євгеній, Рибальченко Василь, Журба Юрій, Гришков Микола Дистанційне навчання на клінічних хірургічних кафедрах під час карантину зі студентами 5 та 6 курсу	312-314
Сиротюк Володимир Сучасне інклюзивне навчання фізики в основній школі	315-319
Ситнікова Варвара, Мельниченко Марина, Ситніков Валерій Сучасні виклики вищої освіти	320-323
Стецик Сергій Психолого-педагогічні аспекти розвитку креативності майбутнього учителя	324-328
Стражнікова Інна Теоретичні основи практико-орієнтованого підходу в регіональних історико-педагогічних дослідженнях	329-332
Трифоновна Олена, Садовий Микола, Вергун Ігор Методика навчання природничих наук в умовах адаптивного навчання	333-338
Финькевич Людмила, Леганькова Ольга Этическая компетентность эксперта качества дошкольного образования	339-344
Філатов Андрій Тенденції розвитку корпоративної освіти в сучасних умовах	345-348
Хуторна Анна Історіософська полісегментальність міжнародних педагогічних контактів	349-352
Цоколенко Олександр Особливості написання магістерських робіт в педагогічних університетах	353-356
Чжоу Хунвей, Смолинчук Лариса Организация обучения в университетах КНР в условиях эпидемии COVID-19	357-361

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ситнікова Варвара Олександрівна

*доктор медичних наук, професор,
Одеський національний медичний університет
patanonmedu@ukr.net*

Мельниченко Марина Георгіївна

*доктор медичних наук, професор,
Одеський національний медичний університет
marina_gm@i.ua*

Ситніков Валерій Степанович

*доктор технічних наук, професор,
Одеський національний політехнічний університет,
sitnvs@gmail.com*

Сучасний стан суспільства є, частково, результатом неочікуваної епідемії вірусної хвороби та скрутним фінансовим станом держави. Обмеження в пересуванні, обмеження в спілкуванні людей, обмеження по функціонуванню організацій та фірм і т.ін. Обмеження доторкнулись і до вищої школи. Усі університети перейшли на дистанційну форму здобуття освіти, що ускладнює проведення лекцій, лабораторних та практичних занять.

Реформи в сфері вищої освіти і охорони здоров'я заставляють замислитись над деякими їх аспектами з огляду на карантинні заходи. В існуючих умовах ми втрачаємо можливість спілкуватись в звичайній формі. Можливість контакту через технічні засоби унеможлиблює для окремого контингенту рівноцінний діалог. Технічні засоби не у всіх суперсучасні, а наша Інтернет мережа не завжди є швидкою та часом не витримує навантаження, не дозволяє проводити якісну роботу та спілкування. Що стосується викладачів похилого віку, то вони мають не найновітніші мобільні телефони, а про ноутбуки і комп'ютери мова часто зовсім не йде.

Завдяки допомозі молоді тимчасово питання вирішується, але придбати сучасний технічний засіб доведеться, бо кінця карантину не видно. Ми не знаємо,

що на нас чекає після його закінчення. Зараз час заліків, захисту курсових проєктів та робіт, а найважливіше сесія – це іспити і пристосування викладачів до них здійснюється двома шляхами: або екзаменатор знаходиться вдома, або на роботі, де користується технічною допомогою персоналу. Постійно виникає проблема технічної підтримки навчального процесу, а який оптимальний штат для цього потрібний – нез'ясовно. Вищому навчальному закладу необхідно вирішувати це питання терміново з урахуванням мотивації і кваліфікації (як правило, то ножиці). Мова вже не йде про доступ до Інтернету, про відключення електроенергії.

Інший важливий аспект ситуації – це постійні нові вимоги або завдання від керівництва для персоналу не розуміючі технічні можливості як програмного забезпечення, так і людини, не маючи відповідного рівня володіння програмним забезпеченням. Можливий інший шлях – залучати на кафедри талановиту молодь з відповідною оплатою праці, але повинна бути чітка мотивація і можливість. Слід відмітити, що на даний час талановита молодь не бажає йти до викладацької роботи, а іде працювати в організації де оплата в рази вище, або їде за кордон.

Якість освіти неможливо оцінювати взагалі. Наприклад, медичні заклади освіти перейшли по суті на заочну форму навчання, що було неможливо уявити ще рік тому. Складається враження, що за час карантину будуть втрачені бази для оволодіння практичною частиною медичної освіти, яка є головною для майбутнього лікаря.

Студенти старших курсів медичних ВНЗ не мають можливості оволодіти практичними навичками, навчитися спілкуванню з хворим, що є основним у роботі лікаря, а значить не можуть здати практичну частину державного іспиту. Що ж стосується навчання інтернів, то ситуація ще сумніша: майбутній лікар повинен постійно перебувати в клініці, в тому середовищі, де буде працювати, переймати досвід у старших колег, а не сидіти вдома за комп'ютером. Так, звичайно, сучасні інформаційні технології дозволяють теоретично вивчити та в он-лайн режимі

подивитися (але не зробити!) виконання лікарських маніпуляцій і навіть оперативних втручань. Але хто ж з нас довірить свого родича або дитину такому онлайн лікарю? Можливо сучасний розвиток симуляційної медицини частково допоможе навчання практичним навичкам, але тільки частково. По-перше, симуляційні класи не такі доступні для навчання, подивитися і спробувати будь-який навик ще вийде, але опанувати досконало і зробити це на пацієнті навряд чи вийде. По-друге, ніякий симулятор не замінить живого спілкування з пацієнтом, не передбачить різні клінічні ситуації, і не забезпечить можливості передачі цінного досвіду з рук в руки – то, що завжди відрізняло і було в пріоритеті наших лікарів у всьому світі. Значить, післядипломне навчання вимагає перегляду, щоб не втратити початкову мету вищої освіти – виховання фахівця!

Ще один виклик стосується підвищення педагогічної кваліфікації. Наші колеги, задіяні у відповідній сфері, дуже гнучко підійшли до удосконалення навчання педагогічних працівників, була виконана колосальна робота, що дає можливість у дистанційній формі підвищити педагогічну кваліфікацію. Але в деяких вишах стикнулися з недосконалістю програми реєстрації слухачів, і як результат – неможливість вчасно долучитися до аудиторії курсантів.

Слід підкреслити, що дистанційна форма підвищення педагогічної кваліфікації дуже приваблива і не має сенсу вести мову про повернення в майбутньому до традиційної форми. Завдяки карантину знайдена оптимальна форма, яка влаштовує всіх. Нема проблем з відрядженням, з гуртожитками, є можливість поєднати роботу по основному призначенню і одночасно підвищенню кваліфікації на курсах. Виграли всі, а найбільше члени наших сімей. Відійшли в минуле перевірки курсових робіт доцентом Мілерян В.Є. до дев'ятої години вечора, коли всі «падали з ніг», але відповідальність була понад усе. Ми з подякою користувались матеріалами тих курсових робіт і лекцій до наступних курсів. Однак, якщо мова йде про асистентів чи молодих викладачів, звичайно, треба підвищувати кваліфікацію. А вчений ступінь

доктора наук і звання професора, участь у міжнародних конгресах, публікація статей та монографій не припускає високу ступінь кваліфікації? І цьому інтелектуальному потенціалу країни на курсах підвищення читають лекції асистенти кафедр?

В сфері охорони здоров'я є ще підвищення медичної кваліфікації. На сайті Міністерства охорони здоров'я розміщені пояснення стосовно правил оформлення документів. Всі медики знають, що декілька років тому правила були іншими і на наш погляд більше адаптованими до реалій. Одержати роз'яснення щодо одержання балів в умовах карантину просто неможливо. Виконати, всі позиції умов, також неможливо.

Останнім часом є висловлення деяких експертів, що для випускників і педагогічних працівників університетів не є головним знання, а головне щоб вони мали компетенції. Однак, як можливо мати компетенції без знань?

Питань і проблем постало більше, чим є відповідей і ми повинні реагувати на них дуже швидко і ефективно, не тішити себе про тимчасовість і повернення до зручної для нас звиклої форми існування.

Література

1. Бакиров В., Агарков М. Пандемия может навсегда изменить высшее образование / В. Бакиров, М. Агарков // Інформаційний ресурс: <https://zn.ua/EDUCATION/pandemija-mozhet-navsehda-izmenit-vysshee-obrazovanie.html>
2. Силатьев Д., Іншин М. Вища освіта в умовах сьогодення: проблеми та перспективи / Д. Силантьєв, М. Іншин // Інформаційний ресурс: <http://www.golos.com.ua/article/308165>
3. Stukalo N., Simakhova A. 080846COVID-19 Impact on Ukrainian Higher Education Universal Journal of Educational Research <http://www.hrpub.org> DOI: 10.13189/ujer.2020.080846, 2020, P. 3673-3678